

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Het Leven Ende Mirakelen Vanden H. Ende Honichvloeyenden Leeraer Bernardvs

Verstock, Gasparus

T'Hantwerpen, 1650

Cap. 31. Hoe hy vooiseyt dat Stephanus de Vitreyo niet volherden en sal
ende hoe door sijn bidden een peert vvederkeert.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37315

Ghebedt
sijnen
broeder
se biddē.

van my/ick en twete soo wel niet te bidden
dat ick sulckx van Godt verkrigghen
soude. BERNARDVS heeft hem daer
noch eens bevolen/ ende ten lesten heeft
hem Guido tot het ghebedt begherten.
Biddende nu soo innich als hy kost
heeft inde teghentwoozdicheydt Gods
wooz elcken Keligteus in't besunder sijn
herte upt-ghestoxt / in dit ghebedt is sijn
ne consciencie met sulcken soetichedyt
ouergoten / dat hy vastelijck gheloofden
wooz alle de Keligteusen verhoort te we-
sen/ behaluen twee / wooz de welcke als
hy hadt de devotie verflapten ende 't be-
trouwen verginck. Alst 't ghebedt nu
ten eynde was / is hy by BERNARDVS
ghegaen / ende hoe hy in't ghebedt ghe-
baeren was / upt-ghelept. BERNAR-
DVS het succes ghehoort hebbende / heeft
terstont van dese twee Keligteusen wooz
seyt / 't ghene daer naer gheschiedt is.

Sijnen
broeder
seyt hem
het suc-
ces van't
ghebedt.

CAPITTEL XXXI.

Hoe hy voorseyt dat Stephanus de
Vitreyo niet volherden en sal, ende
hoe door sijn bidden een peert
vvederkeert.

DEn Abt Rogerius ende andere Ke-
ligteusen die inde lobenscheyden
kou-

koutenantie met BERNARDVS waeren / hadde hy sommighe jaeren te bozen tot bekeeringhe uyt de stadt Chalons naer Claveaux gebracht. Den Bisschop

Bernardus gaet dickwils naer Chalons.

deser stadt was eenen grooten vriendt van BERNARDVS / welck d'oorzaecke was dat hy dickwils naer de stadt ginck.

Op eenen sekeren tijdt inde stadt zijnde booz veele Edelmans / Gheestelijcke / Clercken / ende andere wereltlijcke Jonghmans / pzekende vande miserien ende ellenden des wereldts / heeft haer de wereltliche ydelheyt soo wel booz ghestelt / datter seer veele met hem naer 't

Door sijn preken veele bekeert.

Clooster zijn ghegaen om de werelt te verlaeten ende religieusen te worden.

Als hy nu besich was met dese nieuwen plansoentien in den Wijngaert des Heeren te snoepen / ende in 't Gheestelijck leven t'onderwijzen / soo is den Poztier in de Nobitiaet-camer by hem ghecomen /

leggende dat Stephanus de Vitreyo daer was om de werelt te verlaeten ende met dese Nobitien Godt te dienen. Wie en

soumer om de comste van sulkenen man niet verbljdt gheweest hebben / principalijck daer tot noch toe sulcken wijsen

Voorseyt dat Stephanus de Vitreyo met geen oprechten yver in't Clooster comt.

ende gheleerde mannen int Clooster niet ghecomen en waeren? Maer BERNARDVS dooz 't ingheben des Heerlijghs Gheests / de listen ende lagen vanden

den

den Dypbel wel kennende / ende sich seluen een luttel bepeysende / heeft inde ghenwoordicheydt van alle dese Nouitien gheleyt: Eenem quaeden gheest heeft hem hier ghebzacht. Alle dese Nouitien met den Poztier waeren verbaest die bozen in syne comste verbljdt waren niet te min om dat hy dese Nouitien en soude verergheren / heeft hem aenbeerd. Als hy nu met de reste in't Novitiaet quam heeft BERNARDVS hem besunderlijck vermaent vande volstardicheydt ende andere deughden. Want ghelijck hy voorsept hadde ist gheschied want naer dat Stephanus neghen maanden Nouitius gheweest hadde / heeft 't heyligh habijt verlaeten / ende is doorghegaen; die naemaels beleben heeft hy een swert manneken hadde ghesien die hem upt de Kercke trock.

Stephanus verlaet het Novitiaet.

Door 't ghebedt van Bernardus keert een peerdt vvederom.

Op eenen anderen tijdt is hy van Chalons dooz groote kouwe ende wind naer hups ghegaen. Sommighe die hem waeren reden rasch booz / op dat man Godts gheen ghemerck nemende soo dat hy wat achterwaeris bleef met tinee oft dzy bergheselschapt; eenen van dese om eenen natuerelijcken noot van 't peerdt schreyende / is 't seluedoog-ghelopen / d'welck hy dooz 't quaweder niet achter-haelen en koste.

man Godts dit siende / heeft gheseyt :
Laet ons bidden. Hy hadde qualijcks
eenen Pater noster ghelesen / oft het peerde
keerden met alle saechtmoedicheydt we-
derom / blijvende hoorz syne voeten stille
staen.

CAPITTEL XXXII.

Van twee mirakelen die hy gedaen
heeft, ende de Hertoghinne van
Lotheringhen bekeert.

Laet ons van Chalons naer Reims
gaen / ende sien wat Godt aldaer
dooz synen dienaar upt-ghemerckt heeft.
't is gheschiedt dat den Aerts-Bisschop
van Reims in tweedzachticheydt wag
met de ghemeynte deser stadt; om dese
neder te legghen is BERNARDVS ont-
boden ende aldaer gheromen. Als hy nu
in Palleyg bande stadt neffens Ioslenus
den Bisschop van Soissons gheseten
was / waer oock veele tresselijcke persoo-
nen soo gheestelijcke als wereldlijcke
ghecomen waeren / om vanden Puyg te
handelen / soo isser een vrouwe int mid-
den dooz 't volck by hem gheromen / sijn
bermhericheydt eysschende ouer haer
kint / d'welck sy meynden beseten te
wesen / want 't hadde dien dagh op haer
upt-

Reyft
naer
Reims om
de twee-
dracht-
icheydt te
sissen.